

ภาพถ่ายเชิงศิลป์ เรื่อง ‘ฉันผู้เป็นนางเอก’

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED ‘WORLD ACTRESS’

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED ‘WORLD ACTRESS’

SASIKARN RODSODSAI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT
FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF FINE AND APPLIED ARTS PROGRAM IN PHOTOGRAPHY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
SCHOOL OF ARCHITECTURE, ART, AND DESIGN 2023

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์ ภาพถ่ายเชิงศิลป์ เรื่อง ‘ฉันผู้เป็นนางเอก’
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED ‘WORLD ACTRESS’
นักศึกษา นางสาวศศิกานต์ รอดสดีใส
รหัสประจำตัว 63020363
หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา การถ่ายภาพ
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ อาจารย์อุรษา จักรชชาพล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพถ่ายเชิงศิลป์ เรื่อง ‘ฉันผู้เป็นนางเอก’ FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED ‘WORLD ACTRESS’
นักศึกษา	นางสาวศศิگانต์ รอดสดีใส
รหัสประจำตัว	63020363
หลักสูตร	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์	อาจารย์อุรษา จักรคชาพล

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันสังคมนั้นมีผลต่อการแสดงออกของมนุษย์ทุกคน และในบางครั้งสังคมก็มีค่านิยมประหลาดอันเป็นปัญหาที่แสดงถึงความกดทับการแสดงออกเพศหญิง ในงานชิ้นนี้จึงต้องการกล่าวถึงสภาวะการณ่ถูกจับจ้องจากการถูกค่านิยมที่เป็นปัญหา บีบบังคับให้ใครคนหนึ่งปฏิบัติตามจนสูญเสียความเป็นตัวเอง ภายใต้กรอบสังคมที่มีลักษณะคล้ายกับอาการจิตเวชอย่าง ‘Truman Syndrome’ โดยเลือกกล่าวถึงเฉพาะบริบทของเพศหญิงในสังคมไทยที่ต้องเผชิญกับความ คาดหวัง การถูกตำหนิติเตียนถึงบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับจากสังคม ภายในถึงภายนอกตลอดเวลา ผ่านการนำเสนอตัวแบบซึ่งเป็นผลผลิต สตรีตามค่านิยมประหลาดจนไม่ต่างจากหุ่นไร้ชีวิต ที่ใฝ่หาเพียงความ สมบูรณ์แบบในบทบาทที่ตนได้เฉิดฉายกลางเวทีต่อหน้าผู้ชมเท่านั้น

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้มีจุดประสงค์ที่จะให้ผู้คนตระหนักถึงค่านิยมประหลาดที่เป็นปัญหา โดยในปัจจุบันแม้จะเหลือน้อยแล้วแต่ก็ยังหลงเหลืออยู่ในซอกหลืบของสังคม สภาพแวดล้อมเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อร่างกายจิตใจ และการแสดงออกซึ่งสามารถบ่มให้ผู้หญิงหลายคนเติบโตมาอย่างบิดเบี้ยวได้ จึงต้องการถ่ายทอดออกมาผ่านภาพถ่ายที่แฝงความประชดประชันและเสียดสี

ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้จึงได้เลือกนำเสนอออกมาในรูปแบบเนื้อจริง เพื่อล้อกับค่านิยมบางประการที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงแต่มีความคาดหวังที่เหนือจริง การประชดบางค่านิยมให้มากเกินควร

โดยมีเทคนิคคือการนำภาพไปตัดต่อ ประกอบ ในโปรแกรม Adobe Photoshop โดยภาพจะมีขนาดด้านกว้าง 20 นิ้วตามอัตราส่วน 5 ต่อ 4 จำนวน 16 ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์ชิ้นนี้ไม่อาจสำเร็จลุล่วงได้หากปราศจากความตั้งใจของตัวข้าพเจ้า ความเพียรพยายาม อุทิศสภาวะ รวมถึงความตั้งใจที่จะทำออกมาให้สำเร็จ รวมทั้งความช่วยเหลือ คำแนะนำและกำลังใจจากบุคคลรอบตัวทุกคนดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณครอบครัวที่คอยสนับสนุน ให้กำลังใจแม้จะไม่รู้จักการทำศิลปะพจน์ แต่ก็คอยสอบถามให้กำลังใจ ตักเตือนให้ทานข้าวและพักผ่อนให้ตรงเวลา สนับสนุน อุปกรณ์ เงิน จนข้าพเจ้าสามารถทำงานออกมาได้อย่างสมบูรณ์โดยไม่มีข้อติดขัดอะไร เป็นกำลังใจและพลังใจหลักที่ทำให้ผลงานชิ้นนี้ออกมาสมบูรณ์

ขอขอบคุณอาจารย์อุรสา จักรคชาพล อาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยให้คำแนะนำ คำติชม กำลั้งใจ รวมทั้งการติดตามงานของข้าพเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้จะมีช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าหายไปจากการขอคำปรึกษาเนื่องจากปัญหาส่วนตัว อาจารย์ก็ยังคงเข้าใจและให้คำแนะนำอยู่เสมอไม่เพียงแต่เรื่องงาน รวมถึงเรื่องของข้าพเจ้าเอง รวมทั้งให้แนวคิด ข้อมูลที่กระตุ้นให้ข้าพเจ้าเกิดการคิดแนวใหม่ในผลงานชิ้นนี้

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ อนันชัยบุตร ที่ช่วยชี้แนะแนวทางในการทำงานให้ข้าพเจ้าเห็นภาพมากขึ้น รวมถึงช่วยสโคปให้เนื้องานออกมาตามความตั้งใจ

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ประพงษ์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ให้คำปรึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในมุมมองของด้านสังคมวิทยา

ขอขอบคุณนางแบบ นางสาวนรินรา สุขโต ที่คอยสละเวลามาช่วยเหลืองานของข้าพเจ้าอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นโปรเจกต์เล็กหรือแม้กระทั่งศิลปินพจน์ชิ้นนี้ รวมทั้งคอยเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าอยู่เสมอ

ขอขอบคุณนางสาวปณณธร นรเทพ นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่คอยประสานงานการติดต่อผู้สัมภาษณ์ ช่วยเหลือในเรื่องการระบุรายละเอียดในแต่ละภาพของศิลปินพจน์ชิ้นนี้ รวมถึงเป็นกำลังใจที่คอยสนับสนุนเป็นระยะทางห่างไกลกันถึง 704 กิโลเมตร

ขอขอบคุณเพื่อนและพี่น้องทุกคนที่มาช่วยเหลือ งานชิ้นนี้จะสำเร็จไม่ได้เลยหากไม่ได้รับการช่วยเหลือ กำลังใจจากเพื่อน ๆ ทุกคน ในวันที่หมดกำลังใจหรือในวันที่เหนื่อยยากลำบากก็ยังมีคำพูดและแรงผลักดันช่วยเหลือข้าพเจ้า

และขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องกับศิลปินพจน์ชิ้นนี้ทุกคน หากขาดผู้ใดไป ศิลปินพจน์ชิ้นนี้คงไม่อาจสำเร็จลุล่วงได้

ศศิกานต์ รอดสดใส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 แนวคิด	1
1.4 แรงบันดาลใจ	1
1.5 รายละเอียดเทคนิค	2
1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
1.7 คุณค่าของผลงาน	2
1.8 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและวิธีการแก้ไข	2
1.9 ตารางการทำงาน	3
บทที่ 2 ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน	
2.1 The Truman Show	4
2.2 Truman Show Delusion	5
2.3 Truman Show Delusion Case	6
2.4 Main Character Syndrome	6
2.5 Truman Show Syndrome ในมุมมองของนักจิตวิทยา	7
2.6 Truman Show Syndrome ในมุมมองของนักสังคมวิทยา	7
2.7 ค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อผู้หญิง	8
2.8 ข้อมูลการศึกษาศิลปิน	10
บทที่ 3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	
3.1 ขั้นตอนการวางแผนงาน	23
3.2 ขั้นตอนการเตรียมงาน	23
3.3 ขั้นตอนการถ่ายทำผลงาน	26
3.4 ขั้นตอนการเลือกภาพ	28
3.5 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลงานจริง	33
บทที่ 5 บทสรุป	
5.1 สรุปผลการทำงาน	50
5.2 ปัญหาในการทำงานและวิธีการแก้ไข	50
5.3 ข้อเสนอแนะ	50
5.4 ประโยชน์ที่ได้รับ	51
บรรณานุกรม	52
ประวัติผู้วิจัย	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ภาพยนตร์เรื่อง The Truman Show	4
ภาพที่ 2 Maleonn	10
ภาพที่ 3 Last Tango In Shanghai No.4 (2009)	12
ภาพที่ 4 My Circus No.10 (2004)	12
ภาพที่ 5 ภาพที่ Book of Taboo 8 (2006)	13
ภาพที่ 6 ภาพที่ Book of Taboo 2 (2006)	13
ภาพที่ 7 Loretta Lux Self - Portrait (2007)	14
ภาพที่ 8 Sasha and Ruby 2 (2008)	16
ภาพที่ 9 Hidden Rooms 2 (2001)	16
ภาพที่ 10 Girl with a Loaf of Bread (2001)	17
ภาพที่ 11 Dorothea (2001)	17
ภาพที่ 12 Cindy Sherman (2023)	18
ภาพที่ 13 Untitled (1975)	20
ภาพที่ 14 Untitled Film Still #2 (1977)	20
ภาพที่ 15 Untitled Film Still #3 (1977)	21
ภาพที่ 16 Untitled Film Still #62 (1977)	21
ภาพที่ 17 ภาพร่าง	24
ภาพที่ 18 นางแบบ	25
ภาพที่ 19 เครื่องแต่งกาย	25
ภาพที่ 20 การวางทิศทางแสงในงาน	26
ภาพที่ 21 ภาพตัวอย่างการถ่ายผลงาน	27
ภาพที่ 22 ตัวอย่างการเลือกภาพถ่าย	28
ภาพที่ 23 สีปกติของผ้าหนัง	29
ภาพที่ 24 ของผ้าหนังที่ได้รับการปรับเปลี่ยนสี	29
ภาพที่ 25 การ die cut ภาพบุคคลโดยใช้ channels	30
ภาพที่ 26 ผลลัพธ์การ die cut ภาพบุคคลโดยใช้ channels	30
ภาพที่ 27 เปรียบเทียบการ die cut ภาพบุคคลโดยใช้ channels และการ die cut อัตโนมัติ	31
ภาพที่ 28 ผลลัพธ์การประกอบภาพแต่ละส่วนและตกแต่งเพิ่มความสมจริง	32
ภาพที่ 29 The Symmetry	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ 30	The Best Figure	34
ภาพที่ 31	The Tongue Tied	35
ภาพที่ 32	The Standard	36
ภาพที่ 33	The Strange Self	37
ภาพที่ 34	The Aggregate	38
ภาพที่ 35	The Rouge Tears	39
ภาพที่ 36	The Florist	40
ภาพที่ 37	The Layers	41
ภาพที่ 38	The Divide	42
ภาพที่ 39	The Mother Of Mother	43
ภาพที่ 40	The Porifera Form	44
ภาพที่ 41	The Peeled Empty	45
ภาพที่ 42	The Doll	46
ภาพที่ 43	The Wrapped	47
ภาพที่ 44	The Gaze	48
ภาพที่ 45	ภาพรวมของผลงาน	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ที่มาของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้มาจากมุมมองของสังคมในปัจจุบันที่แอบแฝงการจับจ้องในตัวบุคคล คอยหล่อหลอมบังคับให้เราต้องปฏิบัติตามมาตรฐานของสังคมตลอดเวลาโดยเฉพาะในตัวของเราเอง ทำให้ผู้หญิงหลายต่อหลายคนนั้นไม่มีอิสระในตนเอง บิดเบี้ยวไปตามแรงบีบคั้น คาดหวัง และกดดัน การแสดงออกถึงความเป็นตัวเองของตัวเองออกมาจึงทำให้เจ็บปวด แม้กระทั่งการแสดงออกทางร่างกายของตนเองที่แม้เราจะคิดว่าร่างกายคือสิ่งที่เป็นของเรา ไม่มีใครมาบังคับได้ แต่หากมองลงไปลึก ๆ แล้วจะพบว่าเรายังได้อยู่ในกรอบที่สังคมบังคับให้เป็นอยู่ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงต้องการเสนอผลงานออกมาในภาพถ่ายรูปแบบ surrealism เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงความบิดเบี้ยวของสังคมที่บีบบังคับอิสระในร่างกายของผู้หญิงจนเหนือความจริง

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อนำเสนอมุมมองของสังคมที่มีต่อเพศหญิงผ่านภาพถ่ายเชิงศิลป์
- 1.2.2 เพื่อเรียนรู้การสร้างสัญลักษณ์ในภาพถ่าย
- 1.2.3 เพื่อศึกษาการตกแต่งภาพแบบ Digital & Manipulation

1.3 แนวคิด

การกล่าวถึงสภาวะการณ์ที่ถูกจับจ้องจากค่านิยมที่เป็นปัญหา โดยกล่าวเฉพาะบริบทของเพศหญิงในสังคมไทย ผ่านการนำเสนอตัวแบบที่เป็นผลผลิตจากค่านิยมประหลาดจนไม่ต่างจากหุ่นไร้ชีวิต

1.4 แรงบันดาลใจ

แรงบันดาลใจมาจากการที่ภาพยนตร์เรื่อง The Truman show (1998) ที่เป็นเรื่องราวของชายหนุ่มที่ทั้งชีวิตของเขาเป็นเพียงแค່รายการเรียลลิตี้ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองสังคมเพียงเท่านั้น โดยไม่มีสิ่งใดเป็นของจริงเลยแม้กระทั่งบทของพ่อแม่ เพื่อน และคนรัก ทั้งหมดเป็นเพียงของปลอม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 รายละเอียดทางเทคนิค

เป็นการนำภาพถ่ายมาประกอบสร้างเรื่องราวโดยใช้โปรแกรม Adobe Photoshop โดยเล่าผ่านร่างกายของผู้หญิง

ขนาดของภาพ : ความยาวด้านกว้าง 20” นิ้ว

อัตราส่วนของภาพ : 5 : 4

จำนวน : 16 ภาพ

1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1.6.1 ศึกษาผลงานการถ่ายภาพของช่างภาพที่เกี่ยวข้อง และคิดเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ภาพเพิ่มเติม

1.6.2 ศึกษาข้อมูลของโรค Truman syndrome รวมถึงสาเหตุที่เกิดขึ้นจริง

1.6.3 ศึกษาข้อมูลค่านิยมและการกดขี่ผู้หญิงที่เคยเกิดขึ้นในสังคมไทย

1.6.4 เรียนรู้เทคนิคการประกอบภาพจากโปรแกรม Photoshop ให้เชี่ยวชาญมากขึ้น

1.7 คุณค่าของผลงาน

1.7.1 เพื่อให้ตระหนักถึงค่านิยมอันผิดเพี้ยนแสนประหลาดของสังคมที่มีต่อเพศหญิง

1.7.2 เพื่อสะท้อนความบิดเบี้ยวเหนือจริงผ่านการตัดต่อในเชิง surrealism

1.8 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและวิธีการแก้ไข

1.8.1 ปัญหาในการแทรกสัญลักษณ์เข้าไปในภาพ

1.8.2 ปัญหาในการตัดต่อภาพในโปรแกรม Photoshop

1.9 ตารางการทำงาน

วันที่	รายละเอียด
24 พฤศจิกายน 2566	นำเสนอหัวข้อ 2 หัวข้อ
28 พฤศจิกายน 2566	นำเสนอหัวข้ออย่างเป็นทางการ
26 ธันวาคม 2566	นำเสนอข้อมูลในการสร้างผลงาน
16 มกราคม 2567	Pre Production ครั้งที่ 1
13 กุมภาพันธ์ 2567	ส่งภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ครั้งแรก
20 กุมภาพันธ์ 2567	Pre Production ครั้งที่ 2
19 มีนาคม 2567	ส่งภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ครั้งหลัง
26 มีนาคม 2567	นำเสนอผลงานทั้งหมดที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 The Truman Show (1998)

ภาพที่ 1 ภาพยนตร์เรื่อง *The Truman Show* (1998)

ที่มา : google.com

The Truman Show เล่าเรื่องของ ทรูแมน ชายหนุ่มที่มีชีวิตแสนธรรมดาในเมืองเล็ก ๆ บนเกาะอันสุขสงบ ทรูแมนไม่เคยเอะใจเลยว่าแท้จริงแล้วชีวิตของเขาตั้งแต่เกิดมานั้นถูกถ่ายทอดผ่านทีวี มีผู้ชมทั่วโลก และโลกที่เขาอาศัยอยู่เป็นเพียงโรงถ่ายหนังขนาดใหญ่เท่านั้น จนกระทั่งวันหนึ่งมีสปอร์ตไลท์ตกลงมาจากท้องฟ้า ต่อด้วยเหตุการณ์แปลก ๆ ไม่เข้าที่เข้าทางมากมายที่เริ่มทำให้ทรูแมนรู้สึกแหม่ง ๆ ไม่ว่าจะป็นวิทยุที่รายงานสถานะว่าตอนนี้เขาอยู่ที่ไหน ผู้คนที่ดูเหมือนจะให้ความสนใจเขาเป็นพิเศษ หรือลำดับการปรากฏตัวของผู้คนที่เขาออกฉากได้เป็นจังหวะเกินไป เขาเริ่มกังขาเกี่ยวกับที่ที่เขาอยู่ บวกกับต้องการการผจญภัย จึงตัดสินใจหนีออกจากเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่ทำให้เกิดคำถาม คือ การที่มีสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นในชีวิตเรา ซึ่งเราล้วนแล้วแต่คิดว่านี่คือชีวิตของเรา เราควบคุมได้ เรามีความสุข เศร้า โกรธ เงา ทุกอย่างเราควบคุมเอง แต่จริง ๆ แล้วมันเป็นเช่นนั้นรีเปล่า ? เราควบคุมได้จริง ๆ เหนือว่าเราจะมีความสุขเมื่อไร ว่าเราจะโกรธใครไหม ว่าวันพรุ่งนี้จะเกิดอะไรขึ้น ? อันที่จริงชีวิตเราก็แทบจะคาดเดาไม่ได้เหมือนกัน เหมือนใช้ชีวิตให้ไหลไปตามกระแสสังคม

2.2 Truman Show Delusion

Truman Show delusion หรือที่รู้จักในชื่อ Truman syndrome เป็นอาการทางจิตประเภทหนึ่ง ซึ่งบุคคลเชื่อว่าชีวิตของตนอยู่ในรายการเรียลลิตีโชว์ หรือรายการที่กำลังรับชมผ่านกล้อง ชื่ออาการนี้ถูกบัญญัติขึ้นในปี 2008 โดยสองพี่น้อง Joel Gold และ Ian Gold นักจิตแพทย์และนักประสาทวิทยาหลังจากที่ภาพยนตร์ออกฉายในปี 1998

Joel Gold ซึ่งอยู่ในคณะจิตเวชของโรงพยาบาล Bellevue ในนิวยอร์ก และทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยทางคลินิกด้านจิตเวชศาสตร์ที่คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก เริ่มมองเห็นอาการที่เรียกว่า Truman Show delusion เป็นครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ.2545 กับผู้ป่วยที่โรงพยาบาล Bellevue ในตอนแรกเขารักษาผู้ป่วยชายผิวขาว 5 รายด้วยการศึกษาและการศึกษาของชนชั้นกลาง ซึ่งทุกคนเปรียบตัวเองเป็นนักแสดงในรายการทีวีเรียลลิตี มีสามเรื่องทีกล่าวถึงภาพยนตร์เรื่องนี้โดยเฉพาะ The Truman Show ซึ่งเป็นที่มาของชื่อของความผิดปกติ

“สิ่งสำคัญคือต้องระบุว่าอาการของ Truman Show เป็นอาการของโรคทางจิต” Joel Gold กล่าว “คนที่เลือกที่จะเป็นศูนย์กลางของความสนใจ มีความกังวลเกี่ยวกับสถานะทางสังคม หรือผู้ที่อาจกลัวการถูกเปิดเผยในที่สาธารณะ สายตา หรือแสงхамัน อาจเป็น ดึงดูดใจให้รู้จักกับความเข้าใจผิดนี้มากขึ้น ฉันไม่คิดว่าผู้คนกำลังสร้างหรือเลือกมัน” หรือก็คือ Joel Gold เชื่อว่ามันเป็นโรคที่เกิดขึ้นได้จริง โดยผู้ป่วยไม่ได้เสแสร้งแกล้งทำมันขึ้นมา

นอกจากนั้นหนังเรื่องเดอะทรูแมนโชว์นั้นยังเป็น ชื่อของโรคทางจิตที่ชื่อว่าทรูแมนซินโดรม โดยอาการของผู้ที่เป็นโรคนี้อาจรู้สึกว่ามีอะไรบางอย่างในชีวิตไว้ใจใครไม่ได้จะขยับตัวทำอะไรทั้งโลกกำลังจ้องมองอยู่จนเกิดความไม่มั่นใจ และจากการศึกษาพบว่าคนที่เป็นโรคนี้นี้มักจะมีโรคอื่นแทรกอยู่ด้วย เช่น โรคไบโพลาร์ การใช้สารเคมีในทางที่ผิดหรือภาวะสมองเสื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาการแบบนี้พบได้ในคนไข้ที่เป็นโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว (Bipolar Disorder) โรคจิตเภท (Schizophrenia) การใช้สารในทางที่ผิด (Substance Abuse) ภาวะสมองเสื่อม (Dementia) และคนไข้โรคจิต (Psychosis)

2.3 Truman Show Delusion Case

2.3.1 เคสของนาย A

โดยเขามีความเชื่อว่าตัวเองนั้นเป็นเหมือนทรูแมนมาตลอด 5 ปีโดยไม่บอกให้ครอบครัวของตัวเองรู้ด้วยซ้ำ เขาเชื่อว่าการโจมตีของเหตุการณ์ 911 ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เขากลับการขึ้นเครื่องบิน และจะได้ไม่บินหนีออกจากกรุงนิวยอร์ก นอกจากนี้เขายังเชื่อว่าทุกคนในชีวิตของเขาเป็นตัวประกอบ เชื่อว่าในดวงตาหุ่นตัวเอื่อนั้นมีกล้องฝังอยู่ รวมถึงแม้จะเข้ารับรักษาในแผนกจิตเวชก็ยังขอร้องที่จะพูดคุยกับผู้กำกับของรายการ

2.3.2 เคสของนาย B

เขาทำงานในรายการทีวีเรตติ้งจริงและเชื่อว่าชีวิตของเขากำลังถูกออกอากาศอยู่ นอกจากนี้ยังเชื่อว่าความคิดของเขาทั้งหมดถูกควบคุมโดยทีมงานภาพยนตร์ที่ครอบครัวของเขาเป็นคนจ่ายค่าจ้างให้เพื่อที่จะถ่ายทอดชีวิตของเขา

2.3.3 เคสของนาย C

โดยเขาเป็นนักข่าวมีประวัติภาวะซึมเศร้า เขาเชื่อว่าเรื่องราวในหนังสือพิมพ์ โลกออนไลน์ และในโทรทัศน์ถูกสร้างขึ้นโดยเพื่อนร่วมงานของเขา โดยแม้แต่ระหว่งที่กำลังรักษาตัวเขาก็พยายามที่จะหลบหนี เพื่อพิสูจน์ว่าข่าวที่รับรู้ในโทรทัศน์ของโรงพยาบาลกับสิ่งที่เกิดขึ้นภายนอกนั้นมีความแตกต่างกัน

2.4 Main Character Syndrome

เป็นโรคที่มีความคล้ายคลึงกับโรค Truman syndrome โดยอาการของผู้ที่เป็นโรคนี จะมองว่าตัวเองเป็นตัวเอกในเรื่องราวชีวิตและคนอื่นเป็นเพียงตัวละครสมทบเท่านั้น ทำให้พวกเขาไม่ค่อยสนใจชีวิตของคนอื่นมากนักและมองว่าชีวิตของตัวเองสำคัญที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 Truman Syndrome ในมุมมองของนักจิตวิทยา

จากข้อมูลข้างต้น เราสามารถหาข้อมูลความคิดเห็นของนักจิตวิทยาต่อ Truman Syndrome ได้ว่า

“สิ่งสำคัญคือต้องระบุว่าอาการของ Truman Show เป็นอาการของโรคทางจิต”

Joel Gold กล่าว “คนที่เลือกที่จะเป็นศูนย์กลางของความสนใจ มีความกังวลเกี่ยวกับสถานะทางสังคม หรือผู้ที่อาจกลัวการถูกเปิดเผยในที่สาธารณะ สายตา หรือแสงวามัน อาจเป็น ดึงดูดใจให้รู้จักกับความเข้าใจผิดนี้มากขึ้น ฉันไม่คิดว่าผู้คนที่กำลังสร้างหรือเลือกมัน” หรือก็คือ Joel Gold เชื่อว่ามันเป็นโรคที่เกิดขึ้นได้จริง โดยผู้ป่วยไม่ได้เสแสร้งแกล้งทำมันขึ้นมา

Joseph Weiner, MD, PhD, หัวหน้าฝ่ายจิตเวชศาสตร์ให้คำปรึกษาที่โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย North Shore/Manhasset และรองศาสตราจารย์ด้านจิตเวชศาสตร์คลินิกและการแพทย์ที่วิทยาลัยแพทยศาสตร์ Albert Einstein ซึ่งนำนักทางอีเมลเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็นระหว่างที่อยู่จิตเวชศาสตร์กล่าวว่า ในช่วงทศวรรษที่ 1940 ผู้ป่วยโรคจิตจะแสดงอาการหลงผิดว่าสมองของตนถูกควบคุมโดยคลื่นวิทยุ ปัจจุบันผู้ป่วยที่มีอาการหลงผิดมักบ่นเกี่ยวกับชิปคอมพิวเตอร์ที่ฝังไว้” “เนื่องจากรายการเรียลลิตีโชว์มองเห็นได้ชัดเจน จึงเป็นส่วนที่ผู้ป่วยสามารถรวมเข้ากับระบบประสาทหลอนได้อย่างง่ายดาย บุคคลดังกล่าวจะเชื่อว่าพวกเขาถูกถ่ายวิดีโอ ดู และแสดงความคิดเห็นจากผู้ชมโทรทัศน์จำนวนมากอยู่ตลอดเวลา”

2.6 Truman Syndrome ในมุมมองของนักสังคมวิทยา

สังคมวิทยาไม่เชื่อในเรื่องของการเกิดขึ้นมาเอง เชื่อว่าการเกิดขึ้นของโรคใด ๆ ไม่ได้มีเพียงปัจจัยของสารเคมีในสมอง แต่เกิดจากสภาพแวดล้อมของสังคม เช่น การชอบสี ในทางสังคมวิทยาเชื่อว่าเราไม่ได้ชอบสีใด ๆ แค่ว่าเพราะมันสวย แต่มีปัจจัยมาจากสังคมตั้งแต่เด็ก เราอาจจะอยู่ก็ฟ้าสีนี้ เจอสีนี้บ่อยครั้งในชีวิตมา ซึ่งเกิดจากการที่เราไม่ตระหนักรู้แล้ว หรือก็คืออยู่ในจิตไร้สำนึกนั่นเอง

นอกจากนั้นสังคมวิทยายังมองว่าโรคไม่ใช่เรื่องธรรมชาติ การทำร้ายตัวเองหรือการฆ่าตัวตายนั้นไม่ใช่เรื่องส่วนตัวที่เกิดจากผู้ป่วยเพียงคนเดียว มักจะมีเรื่องของสภาพแวดล้อมและสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยอยู่เสมอ เช่น กลุ่มประชากรที่มีหลากหลายประเภทในสังคม ในแต่ละกลุ่มก็จะมีสภาพแวดล้อมเป็นตัวกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อสรุปของ Truman Syndrome ในมุมมองของนักจิตวิทยาและสังคมวิทยา

สรุปก็คือในมุมมองของนักจิตวิทยา Truman Syndrome เป็นโรคที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีในสมองและบางครั้งก็มีเรื่องของโรคจิตเวชเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น โรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว (Bipolar Disorder) โรคจิตเภท (Schizophrenia) การใช้สารในทางที่ผิด (Substance Abuse) ภาวะสมองเสื่อม (Dementia) และคนไข้โรคจิต (Psychosis) แต่ในมุมมองของนักสังคมวิทยานั้น Truman Syndrome คืออาการที่เกิดจากการถูกบีบคั้นด้วยสภาพและสภาวะของสังคมที่มีผลต่อตัวบุคคล ทำให้ต้องทำตามข้อตกลงของความนิยมของสังคมส่วนมากโดยที่ไม่รู้ว่าเรื่องนั้นเป็นสิ่งที่ผิดหรือว่าถูก

2.7 ค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อผู้หญิง

2.7.1 ค่านิยมที่มีต่อเพศหญิงในสมัยโบราณในเรื่องเพศ

หมายถึง หลักการพื้นฐานที่บุคคลยึดเป็นหลักในการปฏิบัติเพื่อดำเนินชีวิตซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยค่านิยมทางเพศของบุคคลเกิดจากการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ในสถาบันครอบครัว ระบบการศึกษา ประสบการณ์ กระบวนการขัดเกลาและถ่ายทอด ทางสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ค่านิยมทางเพศในเรื่องที่ไม่ถูกต้องสำหรับคนไทย ได้แก่

2.7.1.1 ผู้หญิงไทยห้ามแสดงความต้องการทางเพศอย่างเปิดเผย

2.7.1.2 ผู้หญิงจะต้องรู้จักงานบ้านงานเรือนเป็นกุลสตรี การจะรู้จักกับเพศตรงข้ามต้องอยู่ภายใต้ความดูแลของบิดามารดาหรือผู้ควบคุม

2.7.1.3 ค่านิยมที่เป็นมาตรฐานสองชั้นหรือ ‘ผู้ชายเป็นข้างทำหน้า’ คือค่านิยมที่ยกย่องให้เพศชายเป็นใหญ่กว่า

2.7.1.4 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสโดยถือว่าเพศชายไม่ผิด

2.7.1.5 ความบริสุทธิ์ของเพศหญิงเป็นสิ่งสำคัญ หากผู้หญิงสูญเสียความบริสุทธิ์ไปแล้วเท่ากับชีวิตจะไม่มีจุดหมาย ในอดีตหญิงหม้ายจึงมักจะไม่มีโอกาสแต่งงานใหม่เนื่องจากหญิงนั้นไม่บริสุทธิ์

2.7.2 ค่านิยมที่มีต่อเพศหญิงในสมัยโบราณในเรื่องการศึกษา

สมัยอยุธยา ในสมัยกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ.1893 -2310) การศึกษาได้เปลี่ยนรูปต่างไปจากการศึกษาสมัยกรุงสุโขทัย ลักษณะการศึกษาสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นไปในทางติดต่อกับประชาคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท่านั้น เพราะการศึกษาทั่วไปก็ตกอยู่แก่วัด ราชครูนิยม พาลูกหลานไปฝากพระ เพื่อเล่าเรียนหนังสือ พระยาศรีรับไว้เพราะท่านต้องมีศิษย์ไว้สำหรับปรนนิบัติ ศิษย์ได้รับการอบรมในทางศาสนา ได้เล่าเรียนอ่านเขียน หนังสือไทยและบาลีตามสมควร

สำหรับการศึกษาของพวกสตรีนั้นเป็นการเรียนในบ้าน ส่วนมากเรียนแต่การเย็บปักถักร้อยการครัว และกิจการบ้านเรือน การเรียนหนังสือนั้น ถ้าใจรักก็ได้เรียนบ้างในบ้าน แต่ไม่สู้นิยมให้เรียนกันนัก ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์มักส่งเด็กหญิงเข้าไปอยู่ตามตำหนักเจ้านายในพระบรมมหาราชวัง เพื่อจะได้มีโอกาสเปิดหูเปิดตา ได้เรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิชาความรู้ต่าง ๆ ตลอดจนกิริยามารยาท และการครองตนประเพณีนี้ได้ดำเนินมาจนตลอดรัชกาลที่ 5

2.7.3 การเปรียบเทียบผู้หญิงกับสิ่งต่าง ๆ

ในสังคมมีการเปรียบเทียบผู้หญิงกับสิ่งต่าง ๆ พร้อมด้วยคำอธิบายและค่านิยมที่แอบแฝงเอาไว้ แม้ภายนอกฟังดูดี มีความหมายที่ดี แต่หากมองให้ลึกลงไปจะเห็นได้ว่าการเปรียบเทียบหลาย ๆ อย่างนั้นเป็นการด้อยค่าทางเพศอย่างสมบูรณ์

ผู้หญิงเปรียบเสมือนดอกไม้ เข่าว่ากันว่า "ผู้หญิง" เปรียบเหมือนดอกไม้ ดอกไม้ที่ว่าเป็น "ดอกกุหลาบ" ผู้หญิงที่ดี ดีพร้อมทั้งมารยาท กิริยา การพูดจา การเป็นกุลสตรีไทย ไม่ยอมให้ "ผู้ชาย" ล่วงเกินได้ "เปรียบเหมือนกุหลาบมีหนาม" ส่วน "ผู้หญิง" ที่ใจง่ายให้เขาไปแบบง่าย ๆ "เปรียบเหมือนกุหลาบไร้หนาม"

ผู้หญิงงามตั้งรูปแกะสลัก งามเหมือนรูปสลัก เปรียบว่าผู้หญิงเหมือนรูปสลักนั้นสวยงามกลมกลึง สมส่วนไม่ว่าจะมองมุมใด ๆ ก็สวยไร้ที่ติ ตามคม ปากคม จมูกเป็นสัน ต่อให้ยิ้มหรือไม่ยิ้มก็ยังสวย

2.8 ข้อมูลการศึกษาศิลปิน

2.8.1 MALEONN

ภาพที่ 2 Maleonn (2003)

ที่มา : www.xunartgallery.com

2.8.1.1 ประวัติของศิลปิน

Maleonn หรือที่รู้จักในชื่อ Ma Liang เป็นนักออกแบบกราฟิกและช่างภาพชาวจีน Maleonn เกิดในครอบครัวศิลปะในเซี่ยงไฮ้เมื่อปี 1972 แม่ของเขาเป็นนักแสดง ส่วนพ่อของเขาเป็นผู้กำกับ Beijing Opera แนวคิดในงานของ Maleonn คืองานแนว stage photography มีการจัดวางประกอบฉากเพื่อเล่าเกี่ยวกับปัญหา โดยการวางตัวหลักไว้ในสภาพแวดล้อมที่แปลกประหลาด ผ่านการใช้โปรแกรมตกแต่งภาพ

แทนที่จะ “ถ่ายรูป” ฉันกำลัง “สร้างรูป”

ในปี พ.ศ. 2546 Maleonn เริ่มต้นอาชีพศิลปิน โดยสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์โดยสื่อภาพถ่าย ตลอดจนงานวาดภาพและศิลปะจัดวาง เขาจัดนิทรรศการเดี่ยวและนิทรรศการกลุ่มหลายครั้งในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมืองใหญ่ทั่วโลก ในปี 2006 เขาได้รับรางวัล Digital Photography Award จาก IDAA (International Digital Art Awards) ในออสเตรเลีย ในปี 2008 เขาได้รับรางวัลอันดับที่ 1 และรางวัลการถ่ายภาพแห่งปี จากรางวัล Spider ครั้งที่ 4 ในอังกฤษ ในปี 2009 เขาได้รับรางวัลเหรียญทองประเภท "จีน" และเหรียญทองแห่งความเป็นเลิศจากการแข่งขัน Trierenberg Super Circuit ครั้งที่ 8 ในปี 2019 เขาได้รับรางวัลในฐานะศิลปินภาพถ่าย 10 อันดับแรกของรางวัลการถ่ายภาพศิลปะจีนสมัยใหม่ครั้งที่ 1, รางวัลแพนด้าทองคำโดย Art Center of Modern China Photography Art

2.8.1.2 แรغبันตาลใจของศิลปิน

Maleonn สนใจการทำงานศิลปะที่สะท้อนถึงมุมมองในสังคมจีน จากการที่เขาเรียนศิลปะในจีนมา 11 ปี งานของเขามักจะเป็นที่สนใจแก่บุคคลที่ให้พบเห็น รวกับเขาสามารถสร้างผลงานที่เหนือจริงขึ้นมาได้ผ่านการประกอบสร้างภาพ

2.8.1.3 Style ของผลงาน

จุดเด่นในการผลงานของ Maleonn คือ มีการจัดวางองค์ประกอบภาพเพื่อเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวหน้าที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ๆ โดยวางตัวหลักไว้ในสภาพแวดล้อมที่แปลกประหลาดผ่านการใช้โปรแกรมตกแต่งภาพ จากการวิเคราะห์พบว่า การวางตัวหลัก ๆ ไว้ในสภาพแวดล้อมที่แปลกประหลาดสามารถสร้างเรื่องราวและความน่าสนใจให้แก่ภาพได้

2.8.1.4 ตัวอย่างของผลงาน

ภาพที่ 3 *LAST TANGO IN SHANGHAI NO.4* (2009)

ที่มา : www.artsy.net

ภาพที่ 4 *My Circus No.10* (2004)

ที่มา : www.artsy.net

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 *Book of Taboo 8* (2006)

ที่มา : www.artsy.net

ภาพที่ 6 *Book of Taboo 2* (2006)

ที่มา : www.artsy.net

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.2 Loretta Lux

ภาพที่ 7 Loretta Lux Self - Portrait (2007)

ที่มา : www.flickr.com

2.8.2.1 ประวัติของศิลปิน

Loretta Lux (เกิดปี 1969) เกิดที่เมืองเตรสเดน ประเทศเยอรมนีตะวันออก และเป็นช่างภาพวีจิตรศิลป์ที่โด่งดังจากการถ่ายภาพบุคคลเหนือจริงของเด็ก ๆ ปัจจุบันเธออาศัยและทำงานในโมนาโก Lux สำเร็จการศึกษาจาก Academy of Visual Arts ใน Munich ในช่วง 1990 และเปิดตัวครั้งแรกที่แกลเลอรี Yossi Milo นิวยอร์กในปี 2004 การแสดงดังกล่าวทำให้ทั้ง Yossi Milo และ Loretta Lux ปราบกฏบนแผนที่ ซึ่งขายหมดและตั้งราคาอย่างไม่เคยพบเห็นมาก่อนจากแกลเลอรีใหม่

ในปี พ.ศ. 2548 Lux ได้รับรางวัล Infinity Award for Art จากศูนย์ภาพถ่ายนานาชาติ ผลงานของเธอได้รับการจัดแสดงในต่างประเทศอย่างกว้างขวาง รวมถึงนิทรรศการเดี่ยวในปี 2549 ที่ Fotomuseum Den Haag ประเทศเนเธอร์แลนด์ และ Sixth Moscow Photobiennale ผลงานของเธอรวมอยู่ในคอลเลกชันของพิพิธภัณฑ์หลายแห่งทั่วโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.2.2 แรงบันดาลใจของศิลปิน

Loretta Lux ได้รับแรงบันดาลใจมาจากจิตรกรอย่าง Francisco de Goya, Agnolo Bronzino, Diego Velázquez และ Phillip Otto Runge โดยเธอได้กล่าวว่ากระบวนการในการทำงานของเธอนั้นเหมือนกับแนวคิดของการวาดภาพมากกว่า ซึ่งมีจุดที่เหมือนกันคือการจัดวางตำแหน่งในภาพ

2.8.2.3 Style ของผลงาน

จุดเด่นผลงานของ Loretta Lux คือการถ่ายภาพ Portrait ของเด็กเล็กหรือที่เธอเรียกคือ Imaginary Portraits และเทคนิคที่เธอใช้จะเป็นการผสมผสานระหว่างการใช้เทคนิค Painting และการถ่ายภาพ

เธอมักจะใช้ภาพบรรยากาศพื้นหลังที่โล่งกว้าง โดยเธอได้ให้เหตุผลว่าที่เธอใช้พื้นหลังที่โล่งกว้างเพราะเธอต้องการสื่อถึงความแปลกแยก เพราะเธอเชื่อว่ามนุษย์เป็นสิ่งแปลกประหลาดจากโลกธรรมชาติ ด้วยการ พัฒนาอุตสาหกรรมและการทำลายธรรมชาติ มันเป็นไปได้ที่จะทำให้มนุษย์รู้สึกเหมือนบ้านบนโลกใบนี้ ในส่วนของตัวบุคคลในภาพก็มักจะเป็นเด็กที่มีความไร้เดียงสาและความแปลกประหลาดในคราวเดียวกัน ทำให้บุคคลในภาพของเธอเหมือนกับเผ่าพันธุ์ของสัตว์ประหลาดตัวน้อยๆ

นอกจากนั้นในแต่ละตัวบุคคลในภาพ เธอจะเลือกตัดต่อจากส่วนที่ดีที่สุดแต่ละหลาย ๆ รูปมาประกอบให้เป็นรูปที่สมบูรณ์แบบหนึ่งรูป

2.8.2.4 ตัวอย่างของผลงาน

ภาพที่ 8 *Sasha and Ruby 2 (2008)*

ที่มา : www.lorettalux.com

ภาพที่ 9 *Hidden Rooms 2 (2001)*

ที่มา : www.lorettalux.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 *Girl with a Loaf of Bread* (2001)

ที่มา : www.lorettalux.com

ภาพที่ 11 *Dorothea* (2001)

ที่มา : www.lorettalux.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.3 Cindy Sherman

ภาพที่ 12 Cindy Sherman (2023)

ที่มา : www.theartnewspaper.com

2.8.3.1 ประวัติของศิลปิน

Cindy Sherman (เกิดวันที่ 19 มกราคม 1954 เกลนริดจ์ นิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา) ช่างภาพชาวอเมริกัน เป็นที่รู้จักโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุดภาพของตัวเอง "Disguised" ที่ถ่ายทอดออกมาอย่างประณีตของเธอ ซึ่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสวมบทบาททางสังคมและทัศนคติทางเพศ

Cindy Sherman เติบโตที่ลองไอส์แลนด์ รัฐนิวยอร์ก ในปี 1972 เธอลงทะเบียนเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐนิวยอร์ก (SUNY) ที่บัฟฟาโล และเรียนเอกการวาดภาพ จากนั้นจึงเปลี่ยนวิชาเอกมาเรียนการถ่ายภาพ เธอสำเร็จการศึกษาจาก SUNY ในปี พ.ศ. 2519 และในปี พ.ศ. 2520 เริ่มทำงานใน Untitled Film Stills ซึ่งเป็นหนึ่งในซีรีส์ที่โด่งดังที่สุดของเธอ ชุดภาพถ่ายขาวดำขนาด 8 x 10 นิ้วที่มีเซอร์แมนในบทบาทต่างๆ ขวนให้นึกถึงฟิล์มนิวส์ และนำเสนอผู้ชมด้วยภาพผู้หญิงที่คลุมเครือว่าเป็นวัตถุทางเพศ เซอร์แมนกล่าวว่าซีรีส์นี้เป็น "เกี่ยวกับการปลอมแปลงของการสวมบทบาทรวมถึงการถูกผู้ชม 'ชาย' ที่ครอบงำซึ่งเข้าใจผิดว่าอ่านภาพว่าเซ็กซี่" เธอยังคงเป็นนางแบบในรูปถ่ายของเธอ สวมวิกผมและเครื่องแต่งกายที่ปลุกเร้าภาพจากอาณาจักรแห่งการโฆษณา โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และแฟชั่น และในทางกลับกัน ก็ทำทนายแบบเหมารวมทางวัฒนธรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากสื่อเหล่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.3.2 แรงบันดาลใจของศิลปิน

Cindy ทำงานอยู่วงการถ่ายภาพที่เมื่อก่อนผลงานมักจะถูกถ่ายทอโดยผู้ชายเป็นหลัก เธอต้องการที่จะแสดงความเป็นตัวของตัวเองออกมาผ่านมุมมองของผู้หญิงในบทบาทของหนังที่มีเธอเป็นตัวเอกในภาพ

2.8.3.3 Style ของผลงาน

มักจะถ่ายทอออกมาผ่านกล้องฟิล์ม จัดฉากและมุมภาพในเหมือนกับฉากในหนังฟิล์มนัวร์ ยุคเก่า สิ่งที่น่าสนใจนอกจากเทคนิคคืออิริยาบถของผู้หญิงในภาพ (ซึ่งก็คือเธอเอง) ผ่านเลนส์มุมมองที่ผู้ชายมักจะมองผู้หญิงในภาพยนตร์

2.8.2.4 ตัวอย่างของผลงาน

ภาพที่ 13 *Untitled (1975)*

ที่มา : www.moma.com

ภาพที่ 14 *Untitled Film Still #2 (1977)*

ที่มา : www.moma.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 *Untitled Film Still #3* (1977)

ที่มา : www.moma.com

ภาพที่ 16 *Untitled Film Still #62* (1977)

ที่มา : www.moma.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์รูปแบบของงานที่นำมาประยุกต์

ข้าพเจ้าเลือกใช้มุมมองแนวคิดแบบ Cindy Sherman เป็นหลักเพื่อให้ตอบสนองกับแนวคิดการมอง ผู้หญิงในบทบาทต่าง ๆ ในสังคม รวมถึง Cindy Sherman ช่วยให้ข้าพเจ้าตักตะกอนแนวคิดบทบาทของผู้หญิงในรูปภาพ การจัดมุมมองและเสน่ห์เฉพาะตัวของเพศหญิง นอกจากนั้นยังคุม mood tone ของภาพใน มีความตลกร้ายในแบบของ Maleonn การใช้สัญลักษณ์บางอย่างที่รุนแรงและเหนือจริง เพื่อเสียดสีภาพให้เกิดความน่าสนใจแก่ผู้ชม รวมทั้งงานของ Maleonn ยังเป็นงานที่ใช้แนวคิดของการตกอยู่ในกรอบของสังคมมาเป็นตัวดำเนินหลัก ในส่วนของเทคนิคและวิธีการ ข้าพเจ้าใช้ผลงานและวิธีของ Loretta Lux มาดำเนินงานเป็นหลักในเรื่องของความ surreal ที่เหนือจริง แต่ยังคงให้ภาพมีความเป็นรูปถ่ายมากกว่าภาพวาด จากผลการวิเคราะห์ทั้งหมดคือสิ่งที่ข้าพเจ้าจะนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับผลงานของข้าพเจ้า

บทที่ 3

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 ขั้นตอนการวางแผนงาน

1. ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและภาพที่เกี่ยวข้อง
2. ตกตะกอนประเด็นของเรื่องราวที่ต้องการจะใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อไม่ให้แนวทางของภาพกว้างเกินไปจนทำงานยาก
3. ร่างภาพโดยรวมในแต่ละประเด็นที่ตัวเองวิเคราะห์และต้องการนำมาใช้ในงาน
4. จัดเตรียมหานางแบบ อุปกรณ์ประกอบฉากบางส่วน
5. เริ่มถ่ายทำผลงาน
6. นำผลงานมาตัดต่อผ่านโปรแกรม Adobe Photoshop
7. ปรี้นท์และจัดแสดง

3.2 ขั้นตอนการเตรียมงาน

3.2.1 วิเคราะห์แต่ละประเด็นที่จะนำมาใช้ในผลงาน

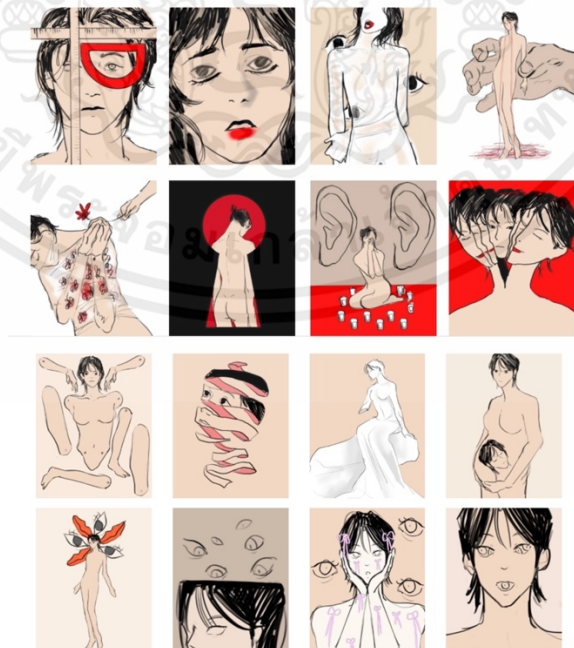
หลังจากที่ศึกษาข้อมูลและสโคปหัวข้อที่จะทำได้แล้ว จึงต้องทำการหาหัวข้อที่เกี่ยวกับค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อเพศหญิง หลังจากนั้นจึงคัดเลือก 16 หัวข้อจากทั้งหมดเพื่อทำมาสร้างสรรค์ผลงานชุดภาพ ได้แก่

1. ผู้หญิงต้องมีใบหน้าที่สวยงามแบบถึงจะเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม
2. ผู้หญิงถูกมองว่าเหมือนผลผลิตจากเครื่องจักร ที่ผลิตตามค่านิยมซ้ำ ๆ เดิม ๆ ของคนในสังคมที่หล่อหลอมกันมา
3. ผู้หญิงที่ดีต้องไม่พูดมาก ไม่รู้เยอะ ไม่ควรเถียงผู้อื่นเพราะจะถูกมองว่าก้าวร้าว ควรที่จะปิดปากและรับฟังเงียบ ๆ
4. ผู้หญิงควรที่จะผิวขาวใส หากผิวดำนั้นจะแปลว่าสกปรกและไม่น่ามอง
5. ผู้หญิงไม่ควรแสดงความเป็นตัวเองออกมา ควรปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม
6. ผู้หญิงนั้นสวยงามเสมือนรูปปั้น ที่ไม่ต้องขยับหรือพูดเอื่อยอะไร แค่อยู่นิ่ง ๆ ไซ่วิใบหน้า และร่างกายสวย ๆ เป็นพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ผู้หญิงต้องเจ้าน้ำตา ต้องแสดงความรู้สึกออกมาอย่างชัดเจน หากไม่มีน้ำตาก็ไม่มีหลักฐานว่าเธอนั้นกำลังเสียใจ
8. ผู้หญิงนั้นเปรียบเสมือนดอกไม้ ควรจะสวยงาม มีกลิ่นหอมตลอดเวลา
9. ผู้หญิงนั้นควรจะมียิ้มแย้มอยู่เสมอ หากเผยหน้านิ่งออกมาจะถูกมองว่าเป็นผู้หญิงหน้าดุ ไม่น่าคบหาเพราะว่าไม่มีรอยยิ้มแสดงความเป็นมิตร
10. ผู้หญิงควรจะมีรั้วซึ่งความลับ หากมีอะไรสามีหรือผู้ปกครองควรรับรู้อยู่เสมอ
11. ผู้หญิงนั้นควรจะเป็นแม่ที่ดี บทบาทสำคัญของพวกเธอคือการคลอดลูก
12. ผู้หญิงที่ฉลาดเกินไปจะไม่เป็นที่ชื่นชอบของผู้ชาย เธอจะถูกด้อยค่า ความคิดเห็นจะไม่ถูกยอมรับ ผู้ชายหลายคนจึงชอบผู้หญิงที่โง่และไม่มีสมองมากกว่า
13. ผู้หญิงนั้นมีแต่เปลือก สังคมไม่สนใจว่าภายในของเธอนั้นจะเป็นอย่างไร แค่เปลือกนอก (หน้าตาและรูปร่าง) ของพวกเธอนั้นสวยงามก็พอ
14. ผู้หญิงเปรียบเสมือนตุ๊กตา ที่สามารถสั่งให้พวกเธอถอดเปลี่ยนบางส่วนของร่างกาย เพื่อให้กลายเป็นตุ๊กตาที่สมบูรณ์แบบ นามอง
15. ผู้หญิงเปรียบเสมือนลูกอมแสนหวาน เป็นของกินเล่นแก้เบื่อเท่านั้น
16. ผู้หญิงหลายคนบอกว่าตัวเองนั้นไม่ได้ถูกสังคมกดดันอยู่ในความเป็นจริงพวกเธออาจจะโดนสังคมหล่อหลอมให้คิดแบบนั้น จนสุดท้ายก็อดไม่ได้ที่จะมองกลับไปยังสังคมเพื่อรับรู้สภาพความเป็นจริงของค่านิยมแสนประหลาด

3.2.2 ภาพร่าง

ภาพที่ 17 ภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 Model

เนื่องจากภาพถ่ายต้องมีการเปลือยบางส่วน ข้าพเจ้าจึงเลือกเพื่อนสนิทที่มีประสบการณ์ เพื่อที่จะสามารถเริ่มงานได้อย่างราบรื่นและรวดเร็ว

ภาพที่ 18 นางแบบ

ชื่อ : นีรนารา สุขโต (เพ็ช)

สูง : 168 เซนติเมตร

น้ำหนัก : 49 กิโลกรัม

อก : 34

เอว : 24

สะโพก : 36

3.2.4 เครื่องแต่งกาย

เนื่องจากแนวคิดของงานคือการไม่มีอิสระแม้แต่ในร่างกายของตนเอง จึงต้องทำให้ภาพออกมามีลักษณะคล้ายภาพ nude จึงมีการเซฟตัวแบบผ่านกางเกงซับในสีเนื้อและแผ่นปิดจุกนม

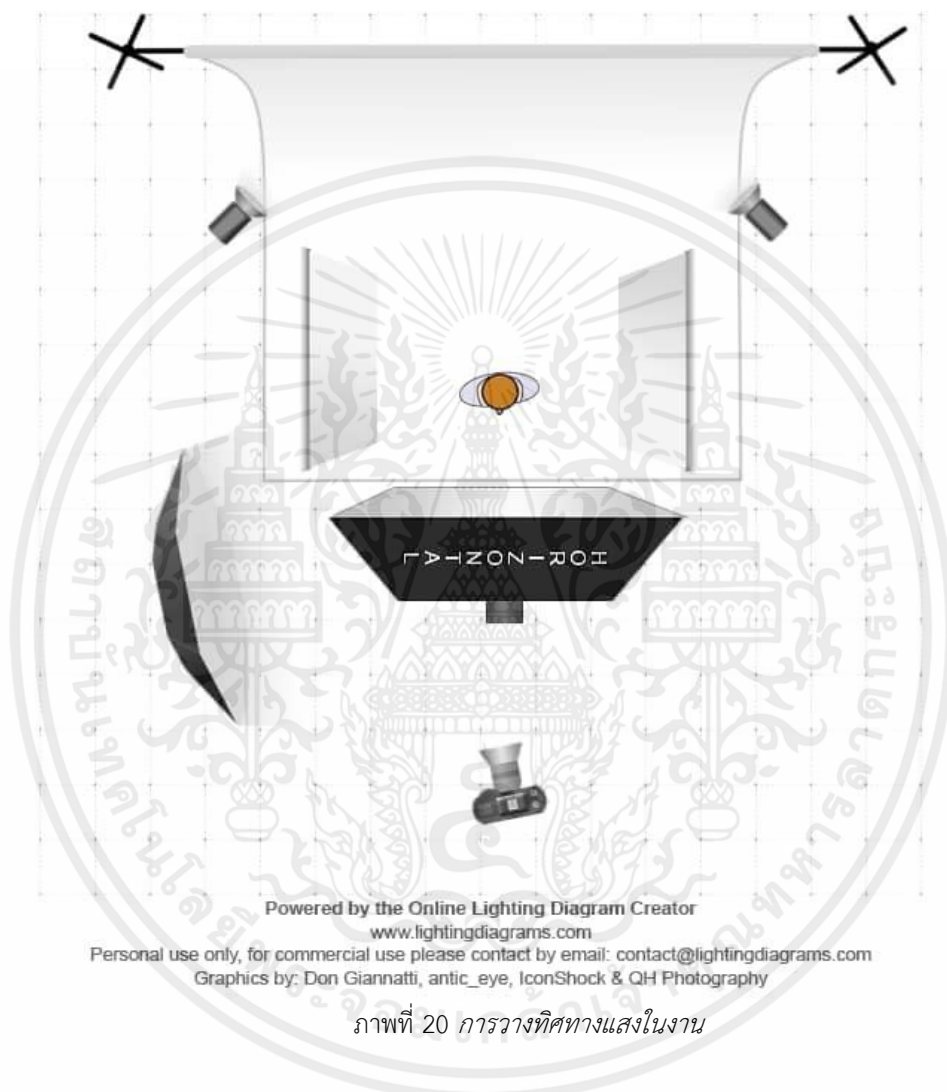

ภาพที่ 19 เครื่องแต่งกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ขั้นตอนการถ่ายทำผลงาน

ในการถ่ายทำซ้ำพเจ้าได้เลือกการถ่ายทำในสตูดิโอ ใช้พื้นหลังเป็นกระดาษสีเทาเข้มเพื่อให้
ง่ายต่อการนำมาตัดต่อในโปรแกรม Adobe Photoshop อีกที โดยใช้ทิศทางแสงดังนี้

เน้นไปที่การตัดแสงให้ลบเงาจากแบบให้ได้มากที่สุดเพื่อที่จะนำมาจัดการต่อในโปรแกรมได้
ง่าย มี Main light เข้าตรงกลางเพื่อให้ภาพสว่าง เห็นความเป็นร่างกาย ผิวหนัง และรูปร่างของแบบ
ได้ดีมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 ภาพตัวอย่างการถ่ายผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ขั้นตอนการเลือกภาพ

ในขั้นตอนการเลือกภาพ ข้าพเจ้าเลือกจากจังหวะของแบบที่ตรงกับในภาพร่างที่สุด ในการถ่ายทำจริงมีการลองบิดเปลี่ยนท่าทางเพื่อว่าจะเข้ากับสิ่งที่ต้องการสื่อออกไปด้วย นอกจากนั้นยังมีการถ่ายภาพเพื่อไว้เผื่อที่จะเอาไปซ้อน

ตัวอย่างภาพที่เลือก

ภาพที่ 22 ตัวอย่างการเลือกภาพถ่าย

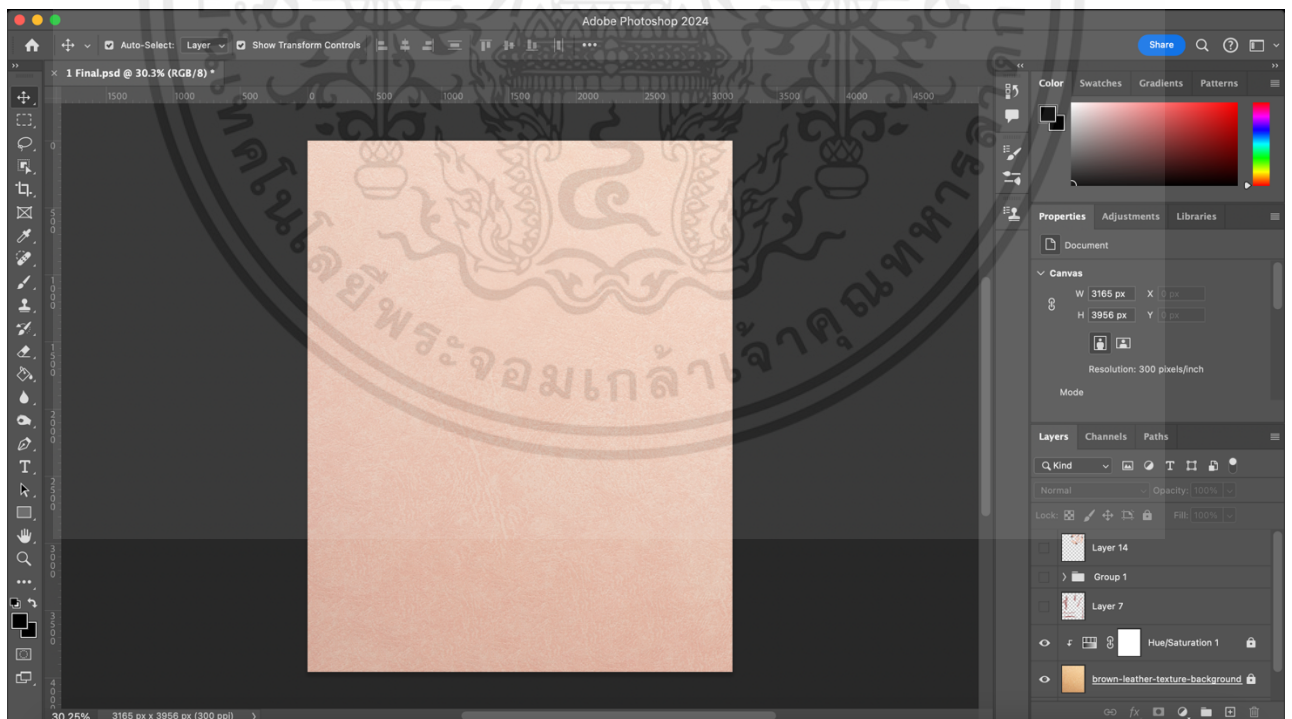
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 ขั้นตอนการตกแต่งภาพ

เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความเป็นร่างกาย จึงได้มีการสร้างฉากหลังขึ้นมาก่อน โดยใช้โปรแกรม Adobe Photoshop ในการเปลี่ยนสีของผ้าหนังให้กลายเป็นสีเนื้อ

ภาพที่ 23 สีปกติของผ้าหนัง

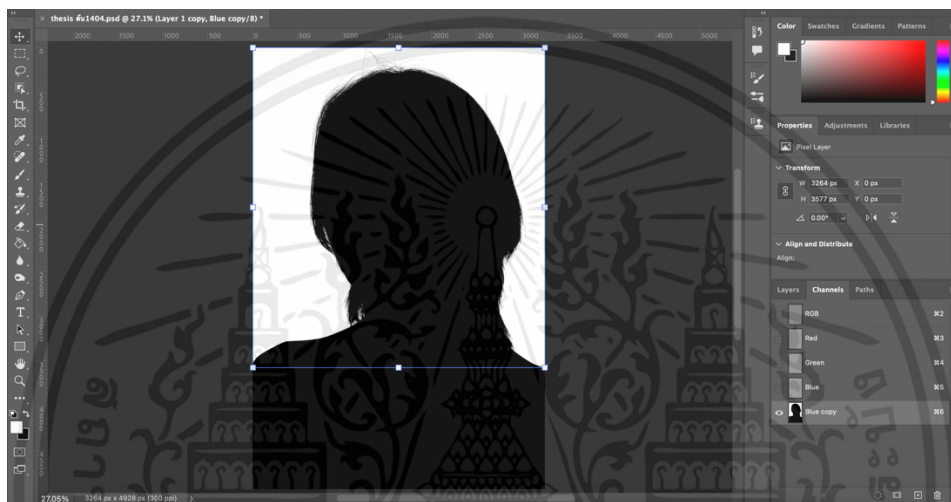

ภาพที่ 24 สีของผ้าหนังที่ได้รับการปรับเปลี่ยนสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

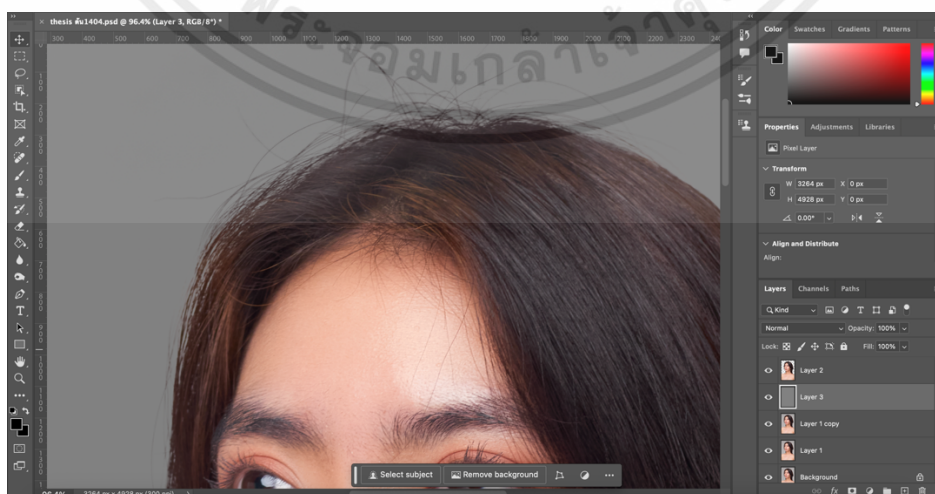
ต่อมาในส่วนของตัวแบบที่ทุกภาพต้องการการ die cut ออกมาจากฉากหลัง และเพราะมีตัวหลักคือนางแบบเพียงคนเดียว จึงต้องทำการ die cut โดยใช้ channels เพื่อให้ได้ภาพที่ละเอียดกว่าการ die cut แบบปกติ

โดยเริ่มจากการใช้ pen tool กำหนดรูปร่างตัวแบบคร่าว ๆ ก่อนจะใช้ channels ในการปรับเอาส่วนที่มีมืดที่สุดและสว่างที่สุดออกจากกันแล้วทำการเลือกแค่พื้นที่ที่ต้องการ (ในที่นี้คือพื้นที่สีดำ)

ภาพที่ 25 การ die cut ภาพบุคคลโดยใช้ channels

หลังจากนั้นจึงเลือก mark แคพื้นที่สีดำออกมาจากภาพต้นฉบับ ในวิธีการ die cut แบบนี้ จะทำให้สามารถเก็บรายละเอียดของเส้นผมได้ดีกว่าการเลือก die cut แบบอัตโนมัติของทางโปรแกรม หรือการเลือก die cut แบบเก็บเส้นขน

ภาพที่ 26 ผลลัพธ์การ die cut ภาพบุคคลโดยใช้ channels

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

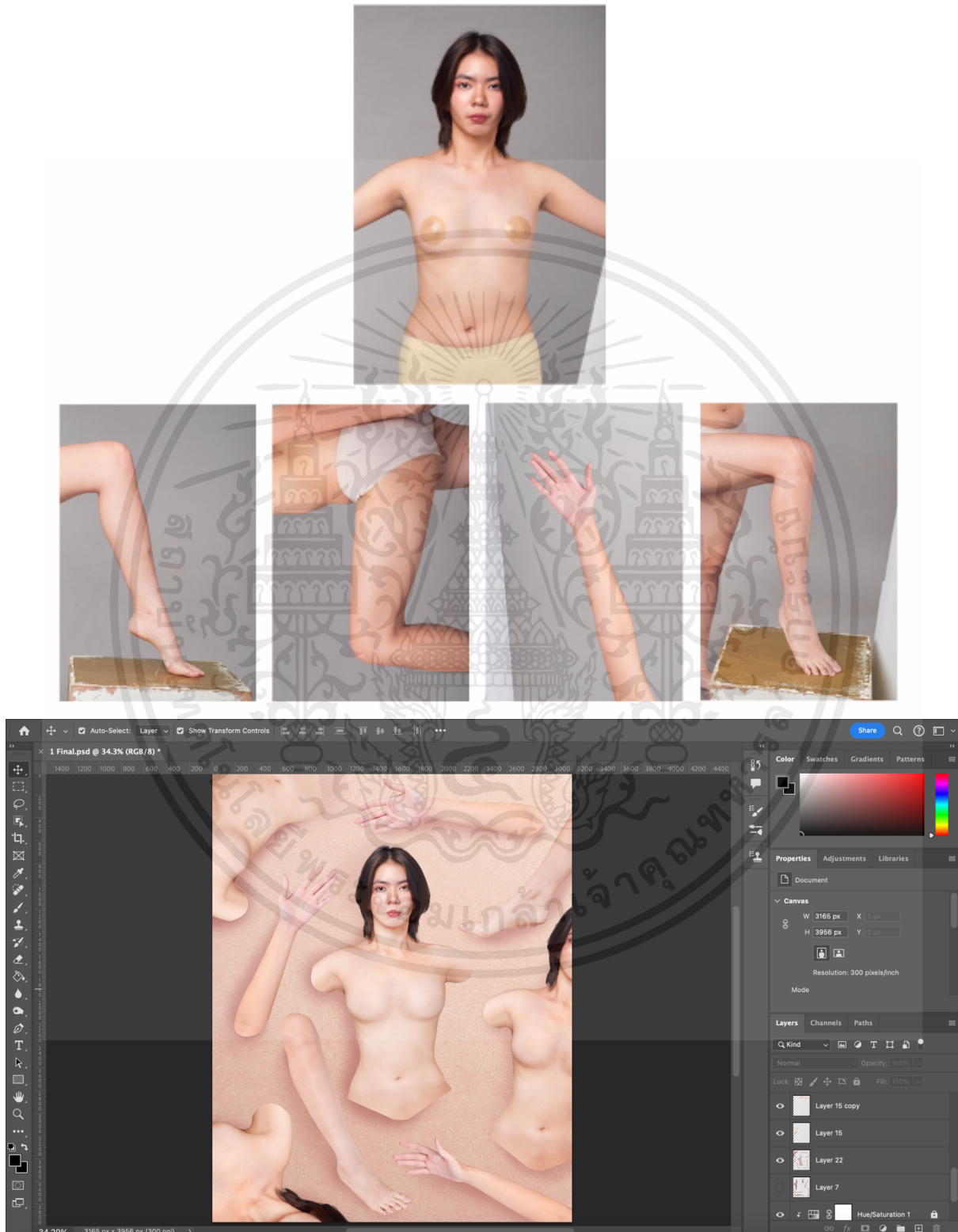

ภาพที่ 27 เปรียบเทียบการ die cut ภาพบุคคลโดยใช้ channels และการ die cut อัตโนมัติ

หลังจากได้ผลลัพธ์ที่พึงพอใจแล้ว จึงทำการ die cut ตัวแบบโดยใช้ channels กับภาพทั้งหมดในชุดงาน เพื่อความละเอียดของผลงานที่จะถูกนำไปตกแต่งเพิ่มภายหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการประกอบให้เกิดเป็นรูป จะใช้การ die cut ส่วนที่ต้องการทั้งหมดออกมาก่อน ค่อยปรับสีให้เข้ากับตัวของฉากหลังและเติมเงาเพื่อเพิ่มความสมจริงลงไป

ภาพที่ 28 ผลลัพธ์การประกอบภาพแต่ละส่วนและตกแต่งเพิ่มความสมจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลงานจริง

ภาพที่ 29 *The Symmetry*

ฉันคือสิ่งสมมาตร สมบูรณ์ไร้ข้อผิดพลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 30 *The Best Figure*
ฉันคือฉันคนก่อน ฉันคือฉันคนถัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 31 *The Tongue Tied*
ฉันคือเสียงที่ไม่ได้เปล่ง รับเอาเพียงเสียงอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 32 *The Standard*

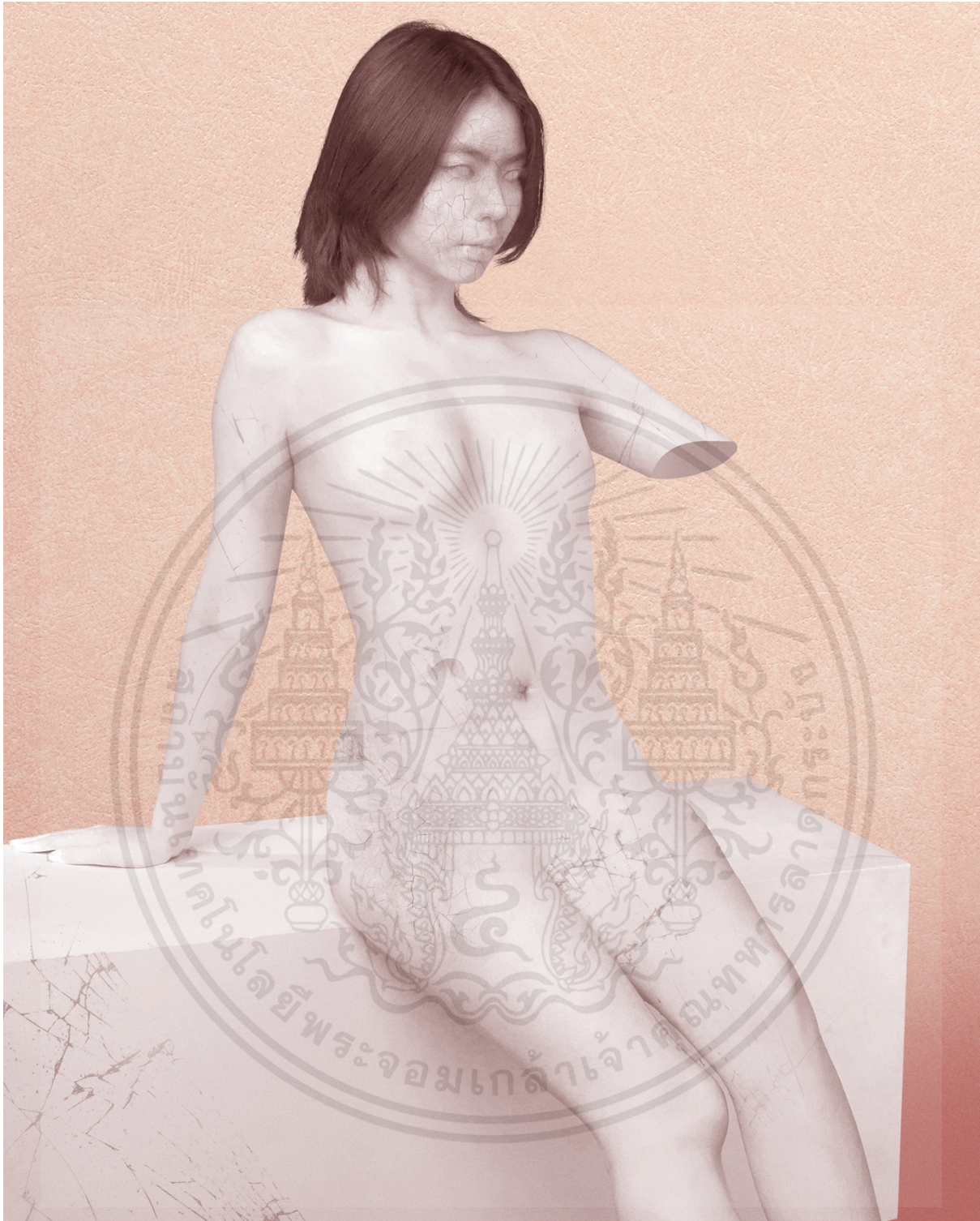
ฉันคือความงามอันโปร่งใส สิ่งซึ่งสังคมชื่นชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 *The Strange Self*
ฉันคือคนอื่น คนแปลกหน้าในภาพสะท้อนของตัวเอง

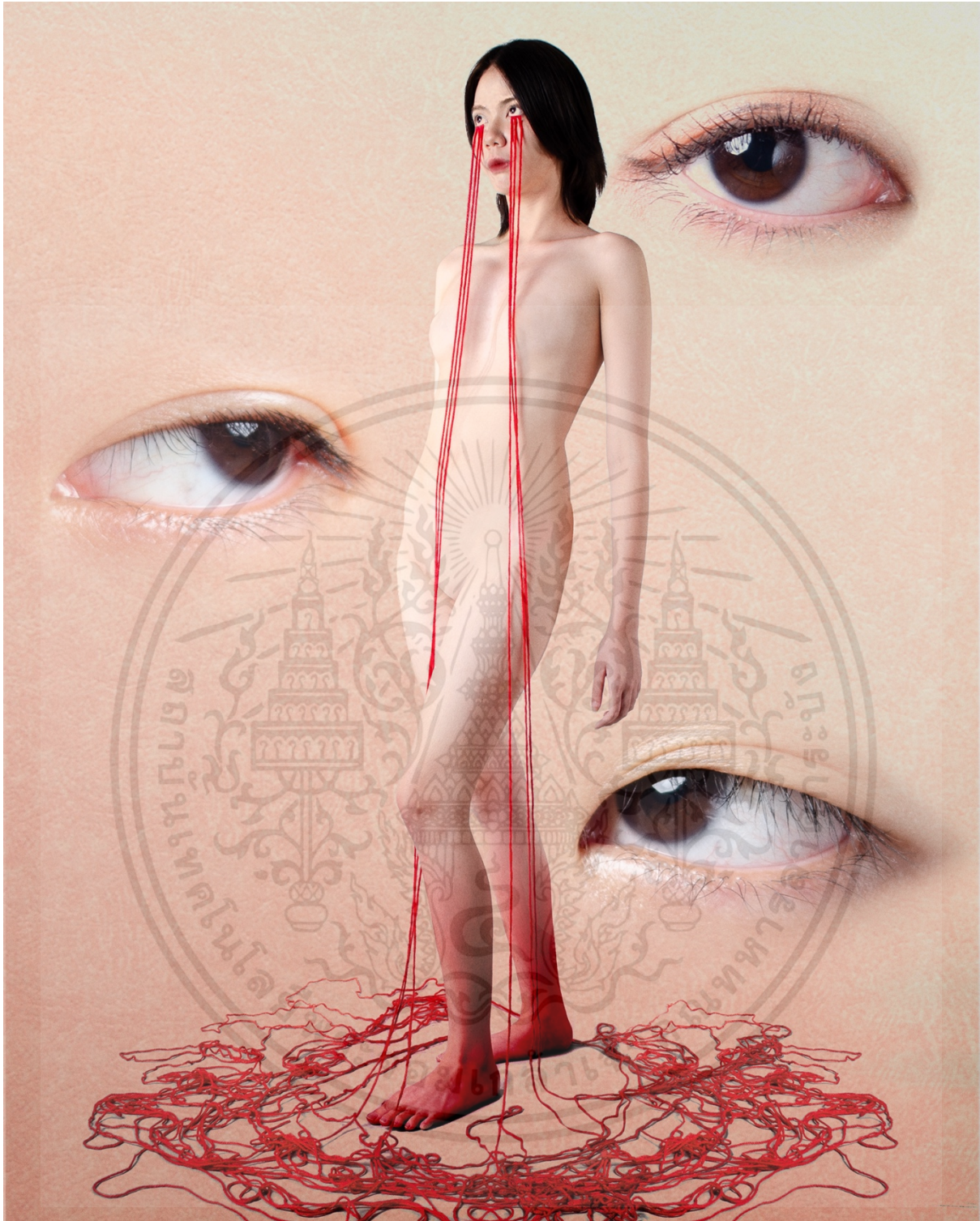
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 34 *The Aggregate*

ฉันทือแทนหินดาราตาศ คงอยู่ในสถานะของประดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 35 *The Rouge Tears*

ฉันคือมวลความโศก ต้องหลั่งเลือดพิสูจน์สังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 36 *The Florist*

ฉันทัดดอกไม้ อ่อนหวาน งดงาม สำหรับแจกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 37 *The Layers*

ฉันคือสิ่งที่เฝ้ารอ เพียรรอ ยึดจรรโลงสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 38 *The Divide*

ฉันทือของสาธารณะ พวกเขาเห็น พวกเขารู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 39 *The Mother Of Mother*
ฉันคือเครื่องผลิตบุตร ถือครรภ์ตามประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 40 *The Porifera Form*
ฉันทคือถ้วยรับสังคม ไร้สมองตอบโต้จนเกินงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 41 *The Peeled Empty*
ฉันทือเปลือกกามห่มตน กลวงเปล่าไร้สิ่งใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 42 *The Doll*

ฉันคือตุ๊กตาไม่สมประกอบ ต้องถอด ต้องเปลี่ยน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 *The Wrapped*

ฉันทือของหวาน หอบอากาศจำกัดได้เปลือกอันจงจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 44 *The Gaze*

ฉันคือนางเอก ผู้มองย้อนกลับไปสู่สังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 45 ภาพรวมของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการทำงาน

ผลงานออกมาเป็นที่พึงพอใจและภูมิใจของข้าพเจ้า โดยได้มีการพัฒนาด้านภาพอย่างสม่ำเสมอจากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ในสาขาการถ่ายภาพ ทุกคำแนะนำช่วยให้ชุดภาพนี้ออกมาสมบูรณ์แบบได้มากที่สุดเท่าที่มันจะเป็น

5.2 ปัญหาในการทำงานและวิธีการแก้ไข

ในการทำงานนั้นเกิดปัญหาในเรื่องของจังหวะชีวิตส่วนตัว ที่เข้ามากระทบในช่วงระหว่างการทำศิลปนิพนธ์ ทำให้มีช่วงเวลาที่ขาดการปรึกษางานกับอาจารย์ที่ปรึกษา ส่งผลให้จำเป็นต้องมาเร่งแก้ไขงานเมื่อใกล้วันจัดแสดง รวมทั้งเรื่องของปัญหาสุขภาพของข้าพเจ้าที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน หลายต่อหลายครั้งทำให้หมดกำลังใจ แต่ก็ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวและเพื่อนรอบตัว ทำให้สามารถทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้จนเสร็จสิ้นได้ ซึ่งเหล่านี้คือปัญหาหลักที่ข้าพเจ้าพบเจอขณะทำงาน ถือเป็นประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าต้องเรียนรู้และหาทางแก้ไขต่อไปหากเกิดขึ้นอีกครั้งในอนาคต

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากอาจารย์ในวันจัดแสดงผลงาน คือในแต่ละภาพสามารถเล่าเรื่องได้ลึกซึ้งมากกว่านี้ แนวงานของข้าพเจ้ายังติดอยู่ในกรอบเดิม ๆ เหมือนงานอื่นที่เคยมีการทำมาแล้วในแนวคิดเดียวกัน นอกจากนั้นการเล่าเรื่องของภาพทั้งหมดยังไม่ค่อยสม่ำเสมอมากนัก บางภาพมีสัญลักษณ์ที่ต้องคิดหลายรอบ บางภาพแค่มองก็รู้ถึงความหมายที่จะสื่อ ความไม่สม่ำเสมอเหล่านี้ทำให้งานของข้าพเจ้าเสียจังหวะในการเล่าเรื่องเล็กน้อย อย่างไรก็ตามงานของข้าพเจ้ายังมีความน่าสนใจในเรื่องของวิหวลของภาพ หากมีเวลาปรึกษากับอาจารย์มากกว่าปัจจุบัน จะทำให้งานชิ้นนี้สามารถต่อยอดไปได้มากกว่านี้

5.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ที่ข้าพเจ้าได้จากการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้ คือ

- 5.4.1 ข้าพเจ้าได้เรียนรู้การบริหารเวลา ไม่ว่าจะเป็นการบริหารเวลาในการค้นหาข้อมูล การถ่ายภาพ และที่สำคัญที่สุดคือการติดต่อภาพออกมา เนื่องจากงานของข้าพเจ้านั้นต้องใช้เวลาในการติดต่อมากเป็นพิเศษ จึงต้องบริหารเวลาในแต่ละรูปให้เพียงพอกับเวลาในการทำศิลปนิพนธ์
- 5.4.2 การรับมือกับความกดดัน ความคาดหวังของตัวเองที่มีต่อผลงาน เนื่องจากมีหลายช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าไม่พอใจในผลงานของตัวเอง มองว่าผลงานตัวเองไม่เป็นที่นิยมและผู้คนส่วนใหญ่จะไม่ชอบ แต่ถึงกระนั้น ข้าพเจ้าจึงเปลี่ยนแนวคิด ว่าหากตัวเองยังไม่ชอบผลงานของตัวเองแล้วผู้อื่นจะชอบได้อย่างไร ข้าพเจ้าจึงตั้งใจที่จะทำมันออกมาให้ดีที่สุดและสุดท้ายข้าพเจ้าก็ภูมิใจกับงานชิ้นนี้เป็นอย่างยิ่ง
- 5.4.3 ได้เรียนรู้การใช้โปรแกรม Adobe Photoshop มากขึ้น แม้จะเป็นการใช้เครื่องมือพื้นฐานแต่ก็เป็นการฝึกให้ข้าพเจ้าคุ้นเคยกับมันและสามารถนำไปต่อยอดในเส้นทางการประกอบอาชีพในอนาคตได้

บรรณานุกรม

1. The Truman Show (1998)
 - <https://thezepiaworld.com/2020/04/19/the-truman-show/>
2. Truman Show delusion
 - https://en.wikipedia.org/wiki/Truman_Show_delusion
 - <https://www.webmd.com/mental-health/features/truman-show-delusion-real-imagined>
3. Truman Show delusion case
 - https://hmong.in.th/wiki/The_Truman_Show_delusion
 - <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/37850453/>
 - <https://www.psychologytoday.com/us/blog/in-excess/201608/the-truman-show-delusion>
 - <https://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-2153071/Cases-Truman-Show-delusions-rise-people-believe-theyre-stars-reality-TV-programs.html>
4. Main Character Syndrome
 - <https://thematter.co/social/main-character-syndrome/163168>
5. ค่านิยมของสังคมไทยที่มีต่อผู้หญิง
 - <https://peerapatsubannarat.blogspot.com/2012/10/blog-post.html>
 - <https://sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/id/e30b734d-5567-4ca0-b8e6-8d6d5946cac2/fulltext.pdf?attempt=2>
 - <https://www.moe.go.th/education-history/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. Maleonn

- <https://www.xunartgallery.com/collection-exploration/maleonn-online-exhibition/>
- <https://www.xunartgallery.com/about-us/maleonn-ma-liang/>
- <https://www.artsy.net/artwork/maleonn>

7. Loretta Lux

- <https://www.flickr.com/photos/32357038@N08/8848487925>
- <https://lorettalux.de/>

8. Cindy Sherman

- <https://www.britannica.com/biography/Cindy-Sherman>
- <https://www.moma.org/artists/5392>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล ศศิกานต์ รอดสอดใส
 วัน เดือน ปีเกิด 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2545
 ที่อยู่ 97/4 หมู่ 3 หมู่บ้านริมน้ำ ต.บึงน้ำรักษ์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110
 Email Sasikarnrodsodsai@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ 2550 สำเร็จการศึกษาระดับอนุบาล
 จากโรงเรียนจุฑารัตน์วิทยา
 พ.ศ 2562 สำเร็จการศึกษาระดับประถมและมัธยมศึกษา
 จากโรงเรียนสารสาสน์วิเทศรังสิต
 พ.ศ 2566 สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา
 จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศิลปะ
 และการออกแบบภาควิจิตรศิลป์ สาขาการถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้